

► **Resolucija Evropskega parlamenta z dne 10. marca 2015 o napredku pri doseganju enakosti med ženskami in moškimi v Evropski uniji leta 2013 (2014/2217(INI))**

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 2 in drugega pododstavka člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji (PEU) ter člena 8 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju člena 23 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk z dne 18. decembra 1979,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov za preprečevanje in odpravljanje trgovine z osebami in izkoriščanja prostitutiranja drugih iz leta 1949,
- ob upoštevanju Pekinške deklaracije in izhodišč za ukrepanje, sprejetih 15. septembra 1995 na četrti svetovni konferenci o ženskah, ter sklepnih dokumentov, sprejetih na posebnih zasedanjih Združenih narodov Peking+5 (2000), Peking +10 (2005) in Peking+15 (2010),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 606/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. junija 2013 o vzajemnem priznavanju zaščitnih ukrepov v civilnih zadevah⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ⁽²⁾,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov z dne 13. decembra 2006, zlasti člena 6 te konvencije, ki se nanaša na invalidke,
- ob upoštevanju Direktive 2011/99/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o evropski odredbi o zaščiti⁽³⁾,
- ob upoštevanju Direktive 2011/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2011 o preprečevanju trgovine z ljudmi in boju proti njej ter zaščiti njenih žrtev in o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2002/629/PNZ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi, in s tem povezanih ukrepih (direktiva o zastopanosti žensk v upravnih odborih **COM(2012)0614**),
- ob upoštevanju konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini in boju proti njima (Carigrajska konvencija),
- ob upoštevanju Evropskega pakta za enakost spolov (2011–2020) z dne 7. marca 2011⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju Sporočila Komisije z dne 5. marca 2010 z naslovom Okrepljena zaveza za enakost med ženskami in moškimi – Listina žensk (**COM(2010)0078**),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 21. septembra 2010 z naslovom Strategija za enakost žensk in moških 2010–2015 (**COM(2010)0491**),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropa 2020: strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (**COM(2010)2020**),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 16. septembra 2013 z naslovom Vmesni pregled strategije za enakost žensk in moških (2010–2015) (SWD(2013)0339),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 8. maja 2013 z naslovom Poročilo o napredku pri doseganju

enakosti med ženskami in moškimi za leto 2012 (SWD(2013)0171),

– ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Za odpravo pohabljanja ženskih spolovil (**COM(2013)0833**),

– ob upoštevanju poročila z naslovom Pregled izvajanja pekinških izhodišč za ukrepanje v državah članicah EU: nasilje nad ženskami – pomoč žrtvam, ki ga je leta 2012 objavil Evropski inštitut za enakost spolov (EIGE),

– ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 5. in 6. junija 2014 o preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti, tudi pohabljanja ženskih spolnih organov, in boju proti njim;

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. junija 2014 o odpravi pohabljanja ženskih spolnih organov⁽⁶⁾,

– ob upoštevanju direktiv EU o različnih vidikih enakega obravnavanja žensk in moških, sprejetih od leta 1975 (Direktiva 2010/41/EU⁽⁷⁾, Direktiva 2010/18/EU⁽⁸⁾, Direktiva 2006/54/ES⁽⁹⁾, Direktiva 2004/113/ES⁽¹⁰⁾, Direktiva 92/85/EGS⁽¹¹⁾, Direktiva 86/613/EGS⁽¹²⁾ in Direktiva 79/7/EGS⁽¹³⁾),

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. septembra 2013 o uporabi načela enakega plačila delavk in delavcev za enako delo ali delo enake vrednosti⁽¹⁴⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2013 o vplivu gospodarske krize na enakost spolov in pravice žensk⁽¹⁵⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. junija 2013 o mobilnosti žensk v EU na področju izobraževanja in zaposlovanja⁽¹⁶⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2013 o odpravi stereotipov o spolih v EU⁽¹⁷⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. februarja 2013 o 57. zasedanju komisije Združenih narodov za položaj žensk o odpravi in preprečevanju vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti⁽¹⁸⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. septembra 2012 o delovnih pogojih žensk v sektorju storitev⁽¹⁹⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. maja 2012 s priporočili Komisiji o uporabi načela enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za moške in ženske⁽²⁰⁾,

– ob upoštevanju svojih resolucij z dne 10. februarja 2010 o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2009⁽²¹⁾, z dne 8. februarja 2011 o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2010⁽²²⁾ in z dne 13. marca 2012 o enakosti žensk in moških v Evropski uniji – 2011⁽²³⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. julija 2011 o ženskah in vodenju podjetij⁽²⁴⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami⁽²⁵⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. marca 2011 o pojavnih oblikih revščine žensk v Evropski uniji⁽²⁶⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. junija 2010 o vidikih enakosti spolov pri gospodarskem nazadovanju in finančni krizi⁽²⁷⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. februarja 2009 o nediskriminaciji na podlagi spola in solidarnosti med generacijami⁽²⁸⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. februarja 2014 o spolnem izkoriščanju in prostituciji ter njenem vplivu na enakost spolov⁽²⁹⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. oktobra 2005 o ženskah in revščini v Evropski uniji⁽³⁰⁾,

– ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. februarja 2014 o boju proti nasilju nad ženskami⁽³¹⁾,

– ob upoštevanju predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive Sveta 92/85/EGS o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojijo (direktiva o porodniškem dopustu (**COM(2008)0637**)),

– ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 20. oktobra 2014 o enakosti spolov v športu,

– ob upoštevanju Direktive 2006/54/ES o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano)⁽³²⁾,

– ob upoštevanju vmesnega poročila Komisije z dne 3. junija 2013 o barcelonskih ciljih z naslovom Razvoj storitev varstva predšolskih otrok v Evropi za trajnostno in vključujočo rast,

– ob upoštevanju poročila Komisije iz septembra 2014 z naslovom Statistični podatki o podjetnicah v Evropi,

– ob upoštevanju raziskave Agencija Evropske unije za temeljne pravice (FRA) iz marca 2014 z naslovom Nasilje nad ženskami: vseevropska raziskava, v kateri so prvič zbrani podatki o obsegu, naravi in posledicah raznih oblik nasilja nad ženskami, pa tudi o odzivih žrtev na nasilna dejanja in njihovi ozaveščenosti o pravicah,

– ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,

– ob upoštevanju člena 168 Pogodbe o delovanju Evropske unije o javnem zdravju, predvsem pa njegovega odstavka 7, v katerem je določeno, da se pri dejavnosti Unije upošteva odgovornost držav članic za opredelitev njihove zdravstvene politike ter za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvene oskrbe,

– ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (**A8-0015/2015**),

A. ker je enakost med ženskami in moškimi temeljna pravica, priznana v Pogodbah že od Rimske pogodbe leta 1957 in v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, ker je napredek pri doseganju enakosti spolov še vedno premajhen in neenakosti med moškimi in ženskami še vedno obstajajo, čeprav je Evropske unija sprejela številna besedila za zagotovitev enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk ter za boj proti vsem oblikam diskriminacije na podlagi spola in si zadala posebno nalogo vključevanja enakosti spolov v vse svoje dejavnosti;

B. ker načelo enakega obravnavanja žensk in moških izključuje vsakršno diskriminacijo, posredno ali neposredno, tudi kar zadeva materinstvo, očetovstvo in delitev družinskih odgovornosti;

C. ker je nadvse pomembno upoštevati različne in prepletajoče se oblike diskriminacije, ki jih občutijo številne ženske in dekleta v Evropi (na podlagi invalidnosti, priseljenkega ozadja, narodnosti, starosti, spolne usmerjenosti, spolne identitete, nosečnosti, stanovanjskega statusa, nizke stopnje izobrazbe, statusa žrtve nasilja itd.), ter dejstvo, da so se njihove razmere v zadnjih letih poslabšale;

D. ker strategija Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujoče gospodarstvo vsebuje ambiciozne cilje, med njimi doseči 75-odstotni delež zaposlenih in zmanjšati število revnih in socialno izključenih ali ljudi, ki jim revščina in socialna izključenost grozita za 20 milijonov do leta 2020, teh ciljev pa ne bo mogoče izpolniti, če države članice ne bodo uveljavile inovativnih politik za spodbujanje resnične enakosti spolov;

E. ker politike proračunske konsolidacije, ki jih vodijo države članice, v prvi vrsti vplivajo na javni sektor, v katerem so ženske bolj zastopane, poleg tega so njegove največje koristnice, torej jih te politike dvojno prizadenejo; ker je zaradi tega zaposlitev vse bolj negotova, zlasti zaradi vse večjega števila pogodb o zaposlitvi s krajšim delovnim časom (32 % žensk v primerjavi z 8,2 % moških) in pogodb o zaposlitvi za določen čas, da ne omenimo nižanja plač;

F. ker več žensk kot moških živi v revščini in na robu družbe, kar zlasti velja za starejše ženske, katerih pokojnina je v povprečju 39 % nižja od pokojnine moških, in za matere samohranilke; ker se ženske zaradi družine pogosteje kot moški zaposlijo za krajši delovni čas ali za določen čas in ker je negotova zaposlitev glavni razlog za njihovo revščino;

G. ker je bolj proti revščini eden od petih merljivih ciljev Komisije, predlaganih v okviru strategije EU 2020; ker bi lahko integrirana smernica št. 10 strategije Evropa 2020 (spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini) spodbudila sprejetje nacionalnih politik za zaščito žensk, zlasti pred tveganjem revščine, kar bi zagotovilo zanesljivost dohodkov za enostarševske družine ali starejše ženske;

H. ker kriza še slabša vse nižjo stopnjo rodnosti v EU, saj pari in zlasti mlade ženske zaradi brezposelnosti, negotovih razmer

in negotovosti glede prihodnosti in gospodarstva odlašajo s starševstvom, kar dodatno krepi trend staranja prebivalstva v EU;

I. ker sedanji sistem obdavčitve v nekaterih državah članicah kaže na precej ozko razumevanje družine, saj se daje prednost družinam z le enim zaposlenim staršem, kar pogosto ženske odvrača od dela, in se enostarševske družine, številčne družine in družine, ki vzdržujejo sorodnike, ne podpirajo v zadostni meri;

J. ker so ženske nesorazmerno zastopane na višjih in vodilnih položajih, čeprav je skoraj 60 % diplomantov v EU žensk, in ker je delež žensk med znanstveniki in inženirji manj kot 33 %, medtem ko znaša delež žensk med zaposlenimi v sektorju zdravstva, izobraževanja in socialnega varstva skoraj 80 %;

K. ker obstaja močna horizontalna segregacija oziroma delitev dela glede na spol, saj je skoraj polovica zaposlenih žensk skoncentrirana v 10 poklicih od 130 iz seznama Mednarodne organizacija dela o mednarodni standardni klasifikaciji poklicev (ISCO) in je le 16 % delavcev zaposlenih na delovnih mestih v sektorjih, v katerih je enaka zastopanost spolov;

L. ker imajo mala in srednja podjetja, ki zajemajo 99 % evropskih družb in zagotavljajo dva od treh delovnih mest v zasebnem sektorju, nadvse pomembno vlogo pri uresničevanju strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast; ker je v EU le 31 % podjetnikov žensk; ker je v EU med ženskami le 10 % podjetnic, medtem ko ta delež pri moških znaša 19 %; ker je treba spodbujati in podpirati naraščanje podjetništva med ženkami;

M. ker je v EU med tistimi, ki se redno ukvarjajo s kmetijstvom, približno 42 % žensk in ker 3 od 10 kmetij v Evropi vodijo ženske; ker je treba v Evropi stalno spodbujati enake možnosti za moške in ženske ter obenem ženske v večji meri vključiti v podjetja in družbo, zlasti v kmetijstvu;

N. ker je stopnja zaposlenosti žensk 63 %; ker je razlika v plačilu med spoloma 16,4 %; ker je 73 % poslancev v nacionalnih parlamentih moških, ker je med člani upravnih odborov velikih podjetij 17,8 % žensk in ker ženske v primerjavi z moškimi tedensko trikrat več časa namenijo za gospodinjske obveznosti (na primer skrbijo za otroke, starejše in invalide ter opravljajo gospodinjska dela);

O. ker med poslanci v novoizvoljenem Evropskem parlamentu 37 % poslank, ker je med 28 novimi komisarji 9 komisark, med 28 sodniki Sodišča Evropske unije pa je 7 sodnic;

P. ker je stopnja brezposelnosti žensk ocenjena prenizko, saj se mnoge ne prijavijo na zavodu za zaposlovanje, zlasti tiste, ki živijo na podeželju ali na oddaljenih območjih, pa tudi tiste, ki se posvečajo izključno gospodinjskim obveznostim in skrbijo za otroke; ker tako stanje povzroča neenakosti pri dostopu do javnih storitev (nadomestila, pokojnine, porodniški dopust, bolniški dopust, dostop do socialne varnosti itd.);

Q. ker bi bilo treba ob tem ritmu počakati na leto 2038, da bi dosegli cilj 75 % zaposlenih žensk, in ker bi bilo enako plačilo realnost leta 2084; ker bi lahko enako zastopanost v nacionalnih parlamentih, institucijah EU in upravnih odborih evropskih družb dosegli leta 2034 in ker bi bilo treba počakati na leto 2054, da bi bila gospodinjska opravila porazdeljena enakomerno;

R. ker na splošno pomanjkljivo spodbujanje politik, ki bi omogočile usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja, ter zlasti pomanjkanje cenovno dostopnih in kakovostnih storitev otroškega varstva in storitev za pomoč starejšim in ljudem, ki potrebujejo posebno nego, najbolj ovirata ekonomsko neodvisnost žensk in enako zastopanost spolov na trgu dela, ki sta med drugim sredstvi za preprečevanje in zmanjšanje revščine;

S. ker je delitev družinskih in gospodinjskih obveznosti med moškimi in ženskami, zlasti s spodbujenim koriščenjem dopusta za nego in varstvo otrok in očetovskega dopusta, predpogoj za doseganje enakosti med spoloma; ker v četrtini držav članic očetovski dopust ni predpisan;

T. ker tradicionalne spolne vloge in stereotipi še vedno močno vplivajo na delitev vlog med ženskami in moškimi doma, na delovnem mestu in v družbi na splošno, kar omejuje poklicno izbiro žensk ter njihov osebni in poklicni razvoj in zato kot posameznice in kot gospodarske akterke ne morejo uresničiti vsega svojega potenciala;

U. ker lahko imajo mediji vlogo tako pri razširjanju stereotipov, poniževanju podobe žensk in pretirani seksualizaciji deklic na eni strani, kot tudi pri preseganju spolnih stereotipov, spodbujanju udeležbe žensk pri odločanju ter promociji enakosti spolov na drugi strani;

V. ker Svet še vedno ni zavzel uradnega stališča do dveh sprejetih zakonodajnih resolucij Evropskega parlamenta o temeljnih vprašanjih na področju enakosti spolov: resolucije z dne 20. oktobra 2010 o predlogu direktive o porodniškem dopustu in resolucije z dne 20. novembra 2013 o predlogu direktive o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med

neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi, in s tem povezanih ukrepih;

W. ker Komisija v svojem poročilu o uporabi Direktive 2006/54/ES z dne 6. decembra 2013 zastavlja vprašanja o tem, ali so nacionalni predpisi 26 držav članic usklajeni z novimi določbami direktive⁽³³⁾;

X. ker je bila na podlagi raziskave Agencije Evropske unije za temeljne pravice iz marca 2014 vsaka tretja ženska v EU že žrtev fizičnega in/ali spolnega nasilja, vsaka peta ženska, starejša od 15 let, je že bila žrtev fizičnega nasilja, skoraj polovica žensk pa je že bila žrtev psihičnega nasilja; ker nasilje nad ženskami pomeni kršitev temeljnih pravic in lahko ima hude posledice ter zadeva vse družbene sloje, ne glede na starost, izobrazbo, dohodek, socialni položaj in državo izvora ali stalnega prebivališča, ter je eno od kaznivih dejanj, ki se najmanjkrat prijavi; ker je nasilje nad ženskami ena glavnih ovir za resnično enakost med ženskami in moškimi;

Y. ker je na internetu vse več nasilja nad ženskami in dekleti, pri čemer je še posebej zaskrbljujoče vedenje mladih v družbenih omrežjih;

Z. ker se bo leta 2016 zaključila strategija EU za odpravo trgovine z ljudmi; ker je na podlagi poročila Eurostata o trgovini z ljudmi iz leta 2014 večina prijavljenih žrtev trgovine z ljudmi žensk in deklet (80 %);

AA. ker šest držav članic še vedno ni podpisalo konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini in boju proti njima (Carigrajska konvencija), ratificiralo pa jo je le osem držav članic;

AB. ker je zbiranje primerljivih točnih podatkov, ločenih po spolu, zlasti pomembno pri pripravi javnih politik na nacionalni ravni in ravni EU, zlasti kar zadeva nasilje nad ženskami;

AC. ker imajo ženske posebne zdravstvene težave in so manj pogosto kot moški predmet kliničnega preskušanja in ker so te razlike pomembne za zdravje žensk;

AD. ker so dekleta in ženske, zlasti v starosti od 15 do 24 let, manj telesno dejavne in ker je šport sredstvo osebnega izražanja in izpolnitve, pa tudi gonilo za državljanstvo in solidarnost ter ker se z rednim ukvarjanjem s športom izboljšuje telesno in duševno zdravje; ker je mogoče tudi v športu zaslediti nasilje nad ženskami, stereotipe, razlike v plačilu in ovire za udeležbo žensk pri upravljanju;

AE. ker so spolne in reproduktivne pravice temeljne človekove pravice in jih je treba upoštevati pri akcijskem programu EU na področju zdravja;

AF. ker je oblikovanje in izvajanje politik o spolnem in reproduktivnem zdravju ter pravicah v pristojnosti držav članic;

AG. ker je letno poročilo Komisije o enakosti spolov izredno pomemben instrument za ocenjevanje položaja žensk v Evropi;

Enakost med ženskami in moškimi v okviru strategije Evropa 2020

1. poziva institucije EU in države članice, naj vprašanja enakosti spolov, pravic žensk in enakih možnosti upoštevajo pri oblikovanju politik, v proračunskih postopkih in pri izvajanju programov in dejavnosti EU, in sicer naj dejavno ukrepajo, zlasti v povezavi s spodbujevalnimi svežnji, tako da sistematično analizirajo njihov učinek na enakost spolov;

2. obžaluje, da cilji strategije za enakost med ženskami in moškimi za obdobje 2010–2015, zlasti v zvezi z ekonomsko neodvisnostjo, še ne bodo doseženi, deloma ker je bil predlog direktive o porodniškem dopustu umaknjen; obenem poudarja, da se ekonomske razlike med moškimi in ženskami postopoma povečujejo;

3. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj v okvir strategije Evropa 2020 vključijo vprašanje enakosti spolov, da bi merili napredek pri zmanjšanju razlik med spoloma pri zaposlovanju in da bi se ukrepi politike v letnem pregledu rasti vključili v priporočila za posamezne države;

4. poziva Komisijo in države članice, naj pripravijo splošni načrt za naložbe v socialno infrastrukturo, saj se ocenjuje, da bi se z naložbenim načrtom, v katerem se upoštevajo vidiki spolov, evropski bruto domači proizvod (BDP) do leta 2018 postopoma za 2,4 % bolj povečal kot brez takega naložbenega načrta;

5. ugotavlja, da bi lahko enakopravna udeležba žensk in moških na trgu dela občutno povečala gospodarski potencial EU in hkrati ohranila njen vključujoč in pravičen značaj; poudarja, da bi popolna uskladitev stopenj udeležbe po napovedih Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) povzročila 12,4-odstotno povečanje BDP na prebivalca do leta

2030;

6. poudarja, da je nujen boj proti revščini žensk, zlasti starejših in mater samohranilk, pa tudi žensk, ki so žrtve seksističnega nasilja, invalidk, priseljenc in pripadnic manjšin; poziva torej države članice, naj izvajajo učinkovitejše strategije vključevanja in naj učinkoviteje uporabljajo dodeljene vire za socialno politiko, zlasti Evropski socialni sklad in strukturne sklade;

7. obžaluje, da se je učinkovitost socialnih politik proti revščini v gospodinjstvih z le enim odraslim, kar vključuje večino vdov in mater samohranilk, v letu 2012 zmanjšala za skoraj 50 % v primerjavi z letom 2005; poleg tega je zaskrbljen, ker učinkovitost socialnih politik, ki se izvajajo v nekaterih državah članicah, dosega le eno tretjino evropskega povprečja; zato poziva države članice, naj okrepijo socialne politike, zlasti tiste, ki obravnavajo brezposelnost, da bi rešili problem naraščanja revščine, zlasti med ženskami;

8. poziva Svet in Komisijo, naj obravnavata vidik spola pri revščini in socialni izključenosti; obžaluje, da priporočila za posamezne države, ki so bila do zdaj sprejeta kot del letnih ciklov evropskega semestra, niso dovolj usklajena z zaposlitvenimi in socialnimi cilji strategije Evropa 2020; poziva, naj se v okviru teh priporočil sistematično obravnavajo strukturni vzroki za revščino žensk;

9. poziva Komisijo in države članice, naj pri oblikovanju davčne politike in določanju nadomestil upoštevajo razvoj družinskih struktur ter naj z davčnimi olajšavami ali dodatki za zdravstveno nego finančno podpirajo predvsem enostarševske družine in starejše osebe;

10. poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo, da se bosta enakost med moškimi in ženskami ter vključitev vidika spola upoštevali v okviru skladov kohezijske politike ter se spodbujali pri pripravi in izvajanju te politike in njenih programov, tudi kar zadeva spremljanje, poročanje in ocenjevanje;

11. obžaluje, da letno poročilo odslej ne pomeni nič več kot delovno gradivo, ki se priloži poročilu o uporabi Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in Komisijo poziva, naj temu poročilu povrne vso njegovo politično legitimnost, zato naj ga uradno sprejme ločeno od drugih dokumentov;

Enakost med ženskami in moškimi pri zaposlovanju in odločanju

12. opozarja, da je nujno treba zmanjšati razlike v plačilu in pokojnini med spoloma, tudi z odpravo vztrajne koncentracije žensk na delovnih mestih s krajšim delovnim časom, slabo plačanega in negotovega dela ter z zagotavljanjem dovolj kakovostne storitve varstva in nege otrok in drugih vzdrževanih oseb; najmočneje obžaluje dejstvo, da več kot tretjina starejših žensk v EU ne prejme nikakršne pokojnine; ob tem poziva države članice, naj zagotovijo popolno uporabo pravic iz Direktive 2006/54/ES, zlasti načelo enakega plačila in preglednosti plač, ter naj pregledajo svojo zakonodajo na področju enake obravnave in jo poenostavijo in posodobijo; poziva Komisijo, naj redno preverja prenos direktive o enakosti spolov, in jo poziva, naj čim prej predlaga prenovitev Direktive 2006/54/ES v skladu s členom 32 te direktive in na podlagi člena 157 PDEU, ob upoštevanju podrobnih priporočil iz priloge k resoluciji Parlamenta z dne 24. maja 2012;

13. najmočneje obžaluje, da ženske ne prejmejo enakega plačila kot moški, čeprav so zaposlene na enakem ali enakovrednem delovnem mestu kot moški, ter obsoja horizontalno in vertikalno segregacijo; poleg tega poudarja, da se velika večina nizkih plač in skoraj vse zelo nizke plače izplačajo za delo za krajši delovni čas, in opozarja, da je med revnimi zaposlenimi skoraj 80 % žensk; poudarja, da bi se glede na rezultate ocene evropske dodane vrednosti z zmanjšanjem razlike v plačilu med spoloma za eno odstotno točko gospodarska rast povečala za 0,1 %, torej je pri sedanjem gospodarskem nazadovanju nadvse pomembno odpraviti obstoječo razliko; zato poziva države članice, delodajalce in sindikalna gibanja, naj pripravijo in izvajajo uporabna in usmerjena orodja za ocenjevanje delovnih mest za opredeljevanje dela enake vrednosti in s tem zagotavljanje enakega plačila za moške in ženske;

14. poziva Komisijo in države članice k izvajanju proaktivnih politik v podporo kakovostnega zaposlovanja žensk, da se dosežejo cilji strategije Evropa 2020, pri čemer naj se zlasti borijo proti stereotipom, vertikalni in horizontalni poklicni segregaciji in spodbujajo prehod z zaposlitve s krajšim delovnim časom na zaposlitev s polnim delovnim časom ter naj posebno pozornost namenijo tistim, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposablajo (NEET); poziva države članice, naj v okviru nacionalnih programov reform določijo posebne cilje za zaposlovanje in tako zagotovijo, da bodo imele ženske enake možnosti za vstop na trg dela in obstanek na njem kot moški;

15. poziva Komisijo in države članice, naj izvajajo proaktivne politike za spodbujanje žensk k izbiri poklicne poti na področju znanosti, in naj zlasti v okviru informacijskih kampanj in kampanj ozaveščanja promovirajo vstop žensk v sektorje, ki se tradicionalno obravnavajo kot moški, in sicer področje znanosti in novih tehnologij, da bomo v celoti izkoristili človeški kapital evropskih žensk; zlasti poudarja, da informacijska in komunikacijska tehnologija ponuja nove priložnosti, in poziva Komisijo, naj zagotovi popolno vključevanje enakosti spolov v prednostno nalogo v okviru digitalne agende za

naslednjih pet let;

16. poudarja, da je finančna neodvisnost nadvse pomembno sredstvo za zagotavljanje enakosti in da podjetništvo žensk predstavlja podcenjen in premalo izkoriščen potencial za rast in konkurenčnost EU; zato poziva Evropski inštitut za enakost spolov, naj zbere več podatkov in boljše podatke o podjetništvu žensk; poziva države članice, Komisijo in ustrezne druge organe, kot so gospodarske zbornice, ter industrijo, naj spodbujajo, promovirajo in podpirajo podjetništvo žensk in jim olajšajo dostop do posojil, odpravijo nepotrebno birokracijo in druge ovire za zagonska podjetja žensk ter naj v vse ustrezne politike vključijo vidik spola, spodbudijo vzpostavitev enotne večjezične elektronske platforme podatkov in izmenjave za socialne podjetnice in podpirajo regionalno in vseevropsko omrežje za mentorstvo in vzajemno učenje;

17. meni, da je za pomoč ženskam pri vrnitvi na trg dela potrebna večrazsežnostna politika (ki bo vključevala poklicno usposabljanje in vseživljenjsko učenje ter spodbujanje stabilnejše zaposlitve in prilagojene delovne vzorce), in opozarja na vse večjo razširjenost prožnega delovnega časa; poudarja, da prožnost najbolj zahtevajo delavci, zaposleni za krajši delovni čas, med katerimi so v glavnem ženske; zato meni, da je kolektivno pogajanje pravica, ki jo je treba varovati, zlasti ker omogoča preprečevanje diskriminacije ter ohranjanje in krepitev pravic;

18. poudarja, da lahko večja prožnost pri organizaciji dela poveča možnosti žensk za dejavno udeležbo na trgu dela, vendar ugotavlja, da lahko obenem tudi negativno vpliva na plače in pokojnine žensk; zato poudarja, da je treba predložiti posebne predloge o usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja, ter spodbuja moške in ženske, naj si enakomerneje porazdelijo poklicne, družinske in socialne obveznosti, zlasti kar zadeva pomoč vzdrževanim osebam in skrb za otroke;

19. poziva države članice, naj v programe za razvoj podeželja vključijo strategije za povečanje števila delovnih mest za ženske na podeželju, s čimer jim bodo zagotovile dostojno pokojnino, vključijo pa naj tudi politike za spodbujanje udeležbe žensk na političnem, gospodarskem in socialnem forumu v navedenem sektorju ter za nadaljnje spodbujanje enakih možnosti na podeželju v skladu z večfunkcionalnostjo kmetijstva;

20. poudarja vse večje soglasje v EU glede potrebe po spodbujanju enakosti spolov, med drugim z udeležbo žensk pri gospodarskem in političnem odločanju, ter glede vprašanj temeljnih pravic in demokracije, saj se trenutno kaže demokratični deficit; zato pozdravlja zakonsko predpisane sisteme enake zastopanosti spolov in kvot po spolu, ki so jih uvedle nekatere države članice, in poziva Svet, naj sprejme stališče do direktive o zagotavljanju uravnotežene zastopanosti spolov med neizvršnimi direktorji družb, ki kotirajo na borzi, da bi se lahko zakonodajni proces kar najhitreje nadaljeval; poziva Svet in Komisijo, naj sprejmeta potrebne ukrepe za spodbujanje držav članic k temu, da ženskam in moškim omogočijo enakopravno udeležbo na različnih področjih odločanja; poziva tudi institucije EU, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da v kolegiju komisarjev in na visokih položajih v vseh institucijah, agencijah, inštitutih in organih EU zagotovijo enakost spolov;

21. poziva Komisijo in države članice, naj preučijo možnost vključitve določb o enakosti spolov v javne razpise, s čimer bi podjetja spodbudili, da bi si bolj prizadevala za enakost spolov v svojih vrstah; se zaveda, da je treba pri tem spoštovati zakonodajo EU o konkurenci;

Usklajevanje poklicnega in zasebnega življenja

22. izreka čestitke Švedski, Belgiji, Franciji, Sloveniji, Danski in Združenemu kraljestvu, ker so izpolnili barcelonske cilje, druge države članice pa poziva, naj si še naprej prizadevajo na tem področju; poziva države članice, naj presežejo barcelonske cilje in sprejmejo bolj sistematičen in celovitejši pristop na področju izobraževanja in storitev predšolskega varstva in vzgoje med nacionalnimi in lokalnimi organi, zlasti za malčke, mlajše od treh let; poziva Komisijo, naj še naprej finančno podpira države članice, da bodo te lahko staršem ponujale cenovno dostopne sisteme varstva otrok (zlasti jasli), tudi s ponudbo teh storitev na delovnem mestu; meni, da je usklajevanje družinskih načrtov, zasebnega življenja in poklicnih ambicij mogoče le, če lahko ljudje z ekonomskega in družbenega vidika resnično svobodno izbirajo ter jim je zagotovljena podpora prek političnih in gospodarskih odločitev na ravni EU in nacionalni ravni, pri tem pa niso prikrajšani, in če je na voljo potrebna infrastruktura; poziva države članice, naj povečajo proračune za podporo otrokom, zlasti z razširitvijo javnih mrež otroških vrtcev, jasli in javnih služb, ki zagotavljajo zunajšolske dejavnosti za otroke; prav tako poziva Komisijo, naj v okviru priporočil za posamezno državo obravnava pomanjkanje cenovno dostopnih storitev otroškega varstva;

23. najmočneje obžaluje, da so nekatere države članice kljub višini razpoložljivih sredstev (iz strukturnih skladov je bilo namreč za obdobje 2007–2013 rezerviranih 3,2 milijarde EUR za pomoč državam članicam pri zagotavljanju otroškega varstva in spodbujanju zaposlovanja žensk) zmanjšale proračun, kar vpliva na razpoložljivost (na primer kot posledica zaprtja vrtcev) in kakovost storitev otroškega varstva (na primer kot posledica pomanjkanja osebja), poleg tega so se te storitve podražile;

24. poziva Komisijo in države članice, naj uvedejo plačan očetovski dopust, ki bo trajal najmanj 10 delovnih dni, in naj podpirajo zakonodajne in druge ukrepe, ki bodo moškim, zlasti očetom, omogočali, da uveljavljajo pravico do usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja, med drugim s spodbujanjem starševskega dopusta, ki ga lahko do določene otrokove

starosti koristita bodisi oče bodisi mati, ga pa medsebojno ne moreta prenašati;

25. obžaluje blokado v Svetu pri direktivi o porodniškem dopustu; poziva države članice, naj ponovno začnejo pogajanja o tem, in ponovno poudarja, da je pripravljen sodelovati;

26. poziva države članice, naj vzpostavijo cenovno sprejemljive, prožne, kakovostne in enostavno dostopne storitve za skrb za ljudi, ki vsakodnevnih opravil ne morejo opravljati sami, saj niso dovolj funkcionalno neodvisni, da bi lahko usklajevali svoje osebno, družinsko in poklicno življenje;

Boj proti nasilju nad ženskami

27. poziva Komisijo, naj spodbuja ratifikacijo na nacionalni ravni in čim hitreje začne postopek za pristop Unije k Carigrajski konvenciji; ugotavlja, da bi takojšni pristop vseh držav članic k tej konvenciji privedel do razvoja celovite politike in spodbujanja mednarodnega sodelovanja v boju proti vsem oblikam nasilja nad ženskami;

28. ponovno poziva Komisijo, naj na podlagi člena 84 PDEU pripravi predlog akta o ukrepih za spodbujanje in podpiranje delovanja držav članic na področju preprečevanja nasilja nad ženskami in dekleti, in sicer s podpiranjem celovitega in učinkovitega okvira politike glede seksističnega nasilja s poudarkom na preprečevanju teh dejanj, preganjanju njihovih storilcev, zaščiti žrtev ter na zagotavljanju ustreznih storitev in poučevanju o enakosti, pa tudi z uvedbo kazni za diskriminacijsko ali nasilno vedenje do žensk; poleg tega poziva države članice, naj si sistematično prizadevajo, da bodo ženske bolj samozavestne in bodo dejanja nasilja prijavile pri pristojnih organih, in da bodo strokovnjaki, ki se ukvarjajo z žrtvami, deležni izobraževanja in usposabljanja;

29. poziva Komisijo, naj zagotovi učinkovito in z dovolj sredstvi podprto izvajanje sporočila o odpravi pohabljanja ženskih spolovil;

30. poziva Svet, naj aktivira premostitveno klavzulo in naj s soglasno odločitvijo seksistično nasilje opredeli kot področje kriminala iz člena 83(1) PDEU, ki že zajema trgovino z ljudmi in spolno zlorabo žensk in otrok;

31. poziva Komisijo k boljši regulaciji digitalnega trga, da se ženske in dekleta zaščitijo pred nasiljem na internetu;

32. priporoča državam članicam, naj v nacionalnih akcijskih načrtih za odpravo nasilja v družini določijo obveznost, da je treba migrantke brez dokumentov podpirati popolnoma enako kot ženske, ki bivajo zakonito, brez kakršne koli zahteve za institucije, da take primere prijavijo organom;

33. priporoča, naj države članice za podporo žensk, ki so žrtve nasilja, vključno z begunkami, okrepijo svoje brezplačne javne zdravstvene storitve in naj zato med drugim povečajo njihove zmogljivosti ter zagotovijo specializirano pomoč ženskam različnih narodnosti in invalidkam;

34. ponovno poziva Komisijo in države članice, naj leto 2016 razglasijo za evropsko leto proti nasilju nad ženskami in naj za povečanje ozaveščenosti namenijo dovolj sredstev; poudarja, da je zato treba zagotoviti ustrezno usposabljanje za javne organe in službe, ki pri tem sodelujejo, ter strokovnjake, kot so policisti, zdravniki, sodniki, pravniki, učitelji in vsi, ki utegnejo v okviru svoje zaposlitve zagotavljati pomoč ženskam, ki so bile žrtev nasilja;

35. poziva Komisijo, naj vzpostavi register za evropsko odredbo o zaščiti, saj rok, do katerega morajo države članice Direktivo 2011/99/EU o evropski odredbi o zaščiti prenesti svojo zakonodajo, preteče 11. januarja 2015;

36. se zaveda, da nasilje nad ženskami na območjih, kjer je vojna, pomeni očitno kršitev temeljnih pravic žensk, ki se kaže v obliki ponižujočega ravnanja z ženskami; poudarja, da je enakost spolov bistvena za gradnjo miru, saj je odraz potrebe po preprečevanju tega ravnanja, ki ženske prizadene, in boju proti njemu;

37. poziva Evropski inštitut za enakost spolov, Agencijo Evropske unije za temeljne pravice in Eurostat, naj še naprej zbirata primerljive podatke, zlasti usklajene podatke o nasilju, da bosta lahko državam članicam in Komisiji ponudila nujne instrumente za pripravo učinkovitih politik; poziva Komisijo in države članice, naj pozornost usmerijo na razmere v državah članicah glede institucionalnih mehanizmov za spodbujanje enakosti spolov z namenom preprečiti, da bi jim posledice ekonomske krize in nadaljnje reforme škodovale, pri čemer je treba spomniti, da brez institucionalnih mehanizmov, medsektorske prednostne naloge za enakost spolov na vseh področjih politike in posebnih sredstev za obravnavo tega vprašanja ne bo rezultatov;

38. poziva Komisijo, naj v okviru programa Pravice in državljanstvo ohrani program Daphne (v smislu financiranja in prepoznavnosti) in tako zagotovi, da bodo lahko združenja, ki se zavzemajo proti nasilju nad ženskami, še naprej opravljala

svoje delo;

39. ponovno poziva Komisijo, naj ustanovi evropski center za spremljanje seksističnega nasilja (po zgledu Evropskega inštituta za enakost spolov), ki ga bo vodil evropski koordinator za preprečevanje nasilja nad ženskami in dekleti;

40. poziva Komisijo, naj ostro obsoja medijske kampanje in druga sporočila, v katerih se krivda za spolno nasilje pripisuje žrtvam, saj je ta predpostavka v nasprotju z osnovnimi načeli enakosti spolov;

Boj proti stereotipom na podlagi spola

41. opozarja na odločilno vlogo izobraževanja v boju proti spolnim stereotipom in diskriminaciji na podlagi spola; poudarja, da morajo pri spodbujanju pravic žensk in enakosti spolov sodelovati tudi fantje in moški; zato poziva Komisijo, naj odločno ukrepa proti spolnim stereotipom, in priporoča državam članicam, naj povečajo ozaveščenost o enakih pravicah in enakih možnostih za moške in ženske v izobraževalnih sistemih;

42. poziva Svet in Komisijo, naj ukrepata in zagotovita, da bodo družbeni mediji uporabljali neseksističen jezik, zagotavljali dejavno sodelovanje žensk in njihovo uravnoteženo zastopnost ter raznolike podobe obeh spolov, ki bodo presegle splošna pojmovanja lepote in seksističnih stereotipov glede vlog na različnih področjih življenja, zlasti ko gre za vsebine, namenjene otrokom in mladim;

43. poziva države članice in njihove organe za zakonsko ureditev medijev, naj posvetijo pozornost položaju žensk v medijih, zlasti na televiziji, tako količinsko kot kakovostno, ob tem da zagotavljajo dostojanstvo žensk, ne širijo stereotipov o spolu in ne sodelujejo pri hiperseksualizaciji dekllic;

44. poziva države članice, naj na podlagi sprejetja sklepov Sveta o enakosti spolov v športu izkoristijo vse možnosti športa za spodbujanje enakosti spolov, in sicer naj opredelijo posebne akcijske načrte za preprečevanje stereotipov in nasilja, podpiranje enakosti med športniki in športnicami ter spodbujanje športa za ženske;

Družbeni izzivi

45. opozarja, da različne študije kažejo, da je v državah, kjer je splav prepovedan, skoraj enak in pogosto celo višji odstotek splavov kot v državah, kjer je splav zakonit (Svetovna zdravstvena organizacija, 2014);

46. ugotavlja, da je oblikovanje in izvajanje politik o spolnem in reproduktivnem zdravju in pravicah ter o spolni vzgoji v pristojnosti držav članic; vseeno pa poudarja, da Evropska unija lahko prispeva k spodbujanju dobre prakse držav članic;

47. poudarja, da morajo imeti ženske nadzor nad svojim spolnim in reproduktivnim zdravjem in pravicami, zlasti z enostavnim dostopom do kontracepcije in splava; zato podpira ukrepe in dejavnosti za izboljšanje dostopa žensk do storitev spolnega in reproduktivnega zdravja ter za njihovo večjo ozaveščenost o pravicah in storitvah, ki so jim na razpolago; poziva države članice in Komisijo, naj sprejmejo ukrepe za večjo ozaveščenost moških o njihovi odgovornosti v spolnih in reproduktivnih zadevah;

48. poudarja pomen dejavnih politik preprečevanja, izobraževanja in obveščanja, namenjenih najstnikom, mladim in odraslim, da se zagotovi dobro spolno in reproduktivno zdravje v družbi in preprečijo spolno prenosljive bolezni ter neželene nosečnosti;

49. poziva države članice, naj pri uporabi Uredbe (EU) št. 536/2014 o kliničnem preskušanju zdravil za uporabo v humani medicini zagotovijo enako zastopnost moških in žensk pri kliničnem preskušanju, pri čemer naj posebno pozornost namenijo preglednosti v zvezi z zastopnostjo spolov med udeleženci preskušanja; poziva Komisijo, naj pri obravnavanju pravihnega izvajanja te uredbe posebej spremlja vidike enakosti med ženskami in moškimi;

50. opozarja, da je Evropska unija 22. januarja 2012 ratificirala Konvencijo Združenih narodov o pravicah invalidov in da morajo v skladu s to konvencijo podpisnice zagotavljati in spodbujati polno uresničevanje vseh človekovih pravic in temeljnih svoboščin za vse invalide brez kakršne koli diskriminacije zaradi invalidnosti ter se vzdržati vsakega dejanja ali ravnanja, ki je v nasprotju s to konvencijo;

Enakost med ženskami in moškimi pri zunanjih odnosih EU

51. poziva Komisijo, naj v zunanjih odnosih EU s tretjimi državami odločno spodbuja enakost spolov in tako okrepi celovit strateški pristop k temu vprašanju; v zvezi s tem poudarja pomen krepitve sodelovanja z mednarodnimi in regionalnimi

organizacijami za spodbujanje enakosti spolov in ozaveščanje o pravicah žensk;

52. poziva EU, naj odpravi politike, ki ustvarjajo odvisnost med družinskimi člani v okviru združitve družine, ter poziva EU in države članice, naj priseljenkam izdajo nevezano dovoljenje za prebivanje, zlasti v primerih nasilja v družini;

53. poziva Komisijo, naj zagotovi, da se bodo enakost spolov in pravice žensk vključile v vse sporazume o partnerstvu in v vsa pogajanja s tretjimi državami;

o
o o

54. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in vladam držav članic.